

Witte nog

EEN KERSTVERHAAL UIT LEENDE

Dit is het verhaal van een kerstkindje in Leende. Het verhaal speelt zich in 1963 in het weekend voor Kerstmis. Mina en Jan hebben een boerderij in Leende. Ze hebben 7 kinderen en Mina is hoog zwanger van de achtste. Mina moet naast haar huishouden met de zorg voor een man en zeven kinderen, veel meehelpen op de boerderij. Het wordt een druk weekend zo vlak voor Kerstmis. Ze weet wel dat haar kindje bijna gaat komen, maar er moet nog veel gebeuren. Volgende week is het Kerstmis. Dat zijn 2 zondagen waarop niet echt gewerkt mag worden. Natuurlijk wel de gebruikelijke zorg voor de dieren, maar de stal moet nu geveegd worden, het voer moet bij de hand zijn, de stallen moeten uitgемest

Witte nog

zijn zodat er met Kerst niet echt veel gewerkt hoeft te worden. Vandaag is het vrijdag 20 december en de winter is sinds gisteren goed op gang gekomen. Het heeft vandaag veel gesneeuwd en er zijn soms harde windstoten. Het zal niet gemakkelijk zijn om maandagnacht, de Kerstnacht, naar de nachtmis te gaan. Mina blijft nog een tijdje werken op de stal. Ze heeft haar wijde donkerbruine jurk aan. Die heeft ze de laatste weken steeds aan, want het is het enige wat nog past. Ze heeft er een dikke eigengebreide trui over aan en daarover haar schort. De schort heeft ze gisteren schoon aan gedaan. Die was smerig van omdat ze daar steeds haar handen aan afveegt als ze met het eten bezig is. Ze heeft gebreide kousen aan in haar klompen. Ze hoopt ook wel een beetje op een kerstkindje. Dat zou toch heel bijzonder zijn. De naam van de eerste zoon was de naam van de vader van Jan. Hun eerste dochter kreeg de naam van Mina's moeder. Dan komen peetooms en peettantes aan de beurt en vervolgens de andere broers en zussen van Jan en Mina. Maar omdat het zo dicht bij Kerstmis is, hebben Jan en Mina gekozen voor Jozef als het een jongen is en Maria als het een meisje is.

Ze blijft zo aan het werk omdat eerst op stal alles in orde hebben. Daarna gaat ze pas tijd nemen voor haarzelf en haar kraamkamer. Ze heeft al 7 kinderen

Witte nog

dus ze weet hoe het gaat. Ze weet ook dat Leende een hele fijne wijkzuster heeft.

Nu het vrijdagavond gaat worden, komen ineens de weeën opzetten. Ze voelt zich plots helemaal niet goed. Strompelend van de pijn gaat ze naar Jan haar man. Hij kijkt haar ongerust aan en zegt, ik ga de dokter laten halen. Ik kan er heen fietsen. De weg is slecht, maar Jan kan er door.

Het duurt natuurlijk een hele tijd voordat de dokter er is. Jan had de kachel in de voorkamer flink opgestookt. In de voorkamer staat namelijk hun bed voor de bevalling. Mina rommelt zoveel mogelijk mee om de spullen voor de bevalling bij de hand te hebben. Jan moest helemaal naar Heeze fietsen. De wegen blijken onbegaanbaar te zijn, maar Jan is jong en sterk en hij kan er wel door. Hij is bezorgd over zijn vrouw en hij zal de dokter bereiken, wat er ook gebeurt. Dokter de Vocht is ziek en hij moet dokter Theeuwen in Heeze gaan waarschuwen. Dokter Theeuwen zal zo snel mogelijk komen. Jan heeft op zijn weg door Leende, ook meteen zuster Bruurmijn, de wijkzuster gewaarschuwd. Zij moet hem assisteren bij de bevalling.

Inmiddels is het behalve koud ook heel donker geworden. De wegen zijn echt onbegaanbaar door de sneeuw en de wind. De wijkzuster baant zich voorzichtig een weg door de sneeuw en over de glad bevroren wegen. Dokter Theeuwen is er op tijd voor

Witte nog

de bevalling. Mina is inmiddels op het bed gaan liggen met ongewassen lakens. Ze had het bed immers morgen willen verschonen, als haar werk op stal klaar was. Ook haar lijf is niet schoon. Ze komt immers recht van de stal. Daar begonnen de eerste weeën ineens in alle hevigheid. Ze veegt nog gauw een keer met haar onderbroek tussen haar billen voor ze echt aan het baren van haar kindje begint. Omdat de dokter de bevalling doet, assisteert de wijkzuster. Normaal is het de vroedvrouw die de meeste bevallingen doet. Die is er niet bij, als de dokter de bevalling doet. Daar is Mina wel blij mee, want ze weet dat de wijkzuster er voor zal zorgen dat alles in orde is. Mina is inmiddels in barensood. Haar ongewassen lijf kronkelt van de pijn op het ongewassen beddengoed. Ze denkt ook soms aan de bevalling van Jezus in een stal, een grot in Bethlehem. Maria had zich vast ook niet kunnen wassen van te voren. En zij lag vast ook niet op schoon beddengoed. Maria moest ook bevallen onder hele slechte omstandigheden. Haar bevalling vindt plaats in hun voorkamer. De kamer is warm omdat Jan de kachel heeft opgestookt. Hij heeft draadjes gespannen boven de kachel. Dat is voor de luiers en doeken als die straks gewassen moeten worden en moeten drogen. Steeds als er een nieuwe perswee komt schreeuwt Mina het uit van de pijn. Het is indrukwekkend zoals ze tekeer gaat. Dokter Theeuwen vindt dat niet nodig. Hij geeft haar een klap op haar bil en hij zegt: ‘ Als je niet stil bent, is je kind straks ongelukkig’. Midden in

Witte nog

de nacht werd het kind was geboren. Mina is uitgeput, maar gelukkig dat alles goed achter de rug is. Dokter Theeuwen vertrekt. Zijn werk is klaar. Hij krijgt 10 eieren mee. Jan en Mina zijn zo blij dat de bevalling zo goed gegaan is. De wijkzuster moest nu aan de slag. De baby moet verzorgd worden en in een schoon bedje worden gelegd. De kraamvrouw moest gewassen worden, het bed moest verschoond worden en het andere beddengoed moest ook in de was. Zij is nog een paar uur bezig als de dokter allang vertrokken is. Als zij uiteindelijk vertrekt is alles mooi fris en iedereen is blij, maar haar zorgen worden als vanzelfsprekend gevonden. Ze sluit de deur achter haar en begint aan de barre tocht naar huis. Niemand vraagt: 'Hoe komde thuis?' Voor haar geen doosje met eitjes.

De volgende dag, zaterdag is de doop. De peettante en een buurvrouw halen het pasgeboren baby'tje op bij moeder Mina en gaan met het kindje naar de kerk. Ze gaan te voet over de besneeuwde wegen naar de kerk. Er was geen vader bij. Dat hoorde niet zo. Vader Jan ging op de fiets het kind aangeven op het gemeentehuis en een borreltje drinken bij Bondshotel Jan de Win. De doop vond plaats achter in de koude kerk. De pastoor doopte het nieuwe kindje met doopwater dat een beetje was opgewarmd. Bij deze doop werd een witte doopdoek gebruikt. Een mooie witte kanten doek, die de reinheid, de zuiverheid van het kindje uitbeelde.

Witte nog

Deze doek werd aangespeld op de kleding van de peettante en hing over de dopeling. Mina was heel gelukkig toen de peettante en de buurvrouw weer veilig terug waren met haar nieuwe kindje. Er was een feestelijke koffie voor de buren en directe familie met beschuit met muisjes voor de kinderen.

Het kleine kindje mag weer in zijn warme bedje. Buiten was het koud winterweer, de sneeuw woei om het huis, maar in het huis is warm en iedereen is blij. Hun kerstkindje is al geboren en gedoopt. Kerstmis mag komen en gevierd worden.

Witte nog

ZALIG KERSTFEEST